

на това и Писателъ на Българскійтъ Царственикъ говори : „Симеонъ принудилъ е гръцътъ, противу нѣхна воля, да ся съгласятъ зада иматъ Българе своего самовластнаго Патріарха и при това Българина родомъ 46). „ И вѣистина скоро послѣ смъртьта Симеонова видиме на Архіепископскій Престола въ Силистра, тогавашна Столица на Българскійтъ Царь, Архіепископа Даміана 47), природнаго Българина, който и былъ възведенъ въ Архіепископскій чинъ безъ всекое сношеніе затова Българскаго Царя съ Цариградъ 48), и това нѣщо е несомнително, защото отъ първаго Архіепископа, даннаго изъ Цариградъ Борису-Михаилу, до истаго Даміана нѣма нито да ся спомне за Църковна Българска Іерархія въ стары византінскы лѣтописи нито въ Патріаршески кодикы.

И така основящися на Слова Лекіеновы, Аллаціевы, Калимновы и писателя на Българскійтъ Царственникъ, можеме положително да кажеме, що каквото първийтъ изъ Ца-

---

46) Царств. Българ. стр. 78. — *Memorie populor.* Т. II, pag. 575. *Chris. Orien.* Т. II, pag. 283. *Leo Allati exercit* XV, pag. 257.

47) Преосвященный Арсеній, Архіепископъ Варшавскій, когато разгльда това прьвонизданно съчиненіе, като му ся видѣхъ нѣкои событія противурѣчащи едно другому, падна въ невѣріе за сществованіе независимости на Охридско Архіепископство въ Българія, и още повече споредъ това именно, що Даміанъ ся нашель въ Силистра, а не въ Охридъ, и що послѣ Юстиніана Охридска църковна независимость не ся споминя въ църковна исторія преосвящен. Иннокентія. Но да ны опрости архипастырски, ако му кажеме, че както и мнозина стары Русси Кайдановцы не вѣрувать, що Българе са Славяне, а не Татаре, така исто и онъ не знае, що Охридското Архіепископство е было въ Българско царство, и царството Българско въ Охридско Архіепископство, а царството Българско было раздѣлено на нѣколку главны окружія споредъ главны замѣчательны градове, въ които споредъ време и обстоятелства са живели Царь и Патріархъ, или независимый Българско-Охридскій Архіепископъ. — Глѣдай за това нѣщо въ Царстенникъ Българскій, който ся находи въ Одесса у Госп. Николая Мурзакевича.

48) Гласникъ Друж. Срѣске словес. свезка II, стр. 58.